

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce **Salzgitter Mannesmann Stahlhandel s. r. o.**, se sídlem Praha 2, Na Bojišti 24, zastoupeného JUDr. Zuzanou Smítkovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Praha 2, Trojanova 12, proti žalovanému **Státnímu úřadu inspekce práce, Oblastnímu inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj**, se sídlem Ostrava, Živičná 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 1. 2014, č. j. 38 Ad 9/2010 - 136,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 4.000 Kč, který bude z účtu Nejvyššího správního soudu vyplacen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností napadal rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 1. 2014, č. j. 38 Ad 9/2010 - 136, jímž krajský soud zamítl jeho žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného. Podáním ze dne 9. 8. 2016, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu téhož dne, vzal stěžovatel (prostřednictvím své právní zástupkyně) kasační stížnost zpět.

Podle § 37 odst. 4 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.

Podle § 47 písm. a) věty před středníkem s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel vzal svou kasační stížnost zpět ještě před tím, než o ní bylo zdejší soudem rozhodnuto, postupoval Nejvyšší správní soud dle shora citovaných ustanovení, ve spojení s § 120 s. ř. s., a řízení o kasační stížnosti zastavil.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno. V dané věci nebyly splněny podmínky pro aplikaci výjimky z uvedeného obecného pravidla, předpokládané v § 60 odst. 3 větě druhé s. ř. s., dle kterého vzal-li navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce, nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce zpětvzetí návrhu odůvodnil tím, že v rámci souběžně vedeného řízení před civilními soudy byl pravomocně uznán za oprávněný základ žaloby o náhradu škody, vzniklý nezákonným rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 11. 2008 (č. j. 064/5775/10.32/08/15.4 – pozn. NSS), kterým bylo žalobci zakázáno používat provoz skladu a staveniště v místě rekonstrukce jeho skladu v Lutíně. Toto rozhodnutí (přezkum jeho zákonnosti) nicméně nebylo předmětem řízení v nyní projednávané věci a nelze proto dovodit, že by jeho odklizením (v rámci jiného řízení před správními soudy) a následnou deklarací vzniku škody z něj plynoucí došlo k uspokojení žalobce v této věci.

Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1.000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Nejvyšší správní soud proto vrátil žalobci část zaplaceného soudního poplatku ve výši 4.000 Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. srpna 2016

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu